C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosar nr.1r-268/26 Judecătoria Bălți, sediul Central
1-25147919-03-1r-27032026 Judecător: Alexandru Roșca

D E C I Z I E
În numele Legii
04 august 2026

Colegiul penal al Curții de Apel Nord
În completul compus din:
Președintele ședinței, judecător Ghenadie Liulca
Judecători Aurelia Andronache, Ludmila Iarmaliuc

a judecat în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul avocatei Ina Cepoi în interesul inculpatului Chirilciuc Victor declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din data de 18 februarie 2026, pe cauza penală, prin care:

Chirilciuc Victor ***** a.n., IDNP *****, locuitor al *****, cetăţean al Republicii Moldova, cu antecedente penale,

-recunoscut vinovat în săvârșirea infracţiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod Penal RM.

Termenele de judecare a cauzei:
- instanța de fond: 20 octombrie 2025-18 februarie 2026.
- instanța de recurs: 27 martie 2026 – 04 august 2026.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra cererii de recurs, Colegiul penal,-

a c o n s t a t a t :

Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 18 februarie 2026 a fost recunoscut Victor Chirilciuc vinovat în săvârșirea infracţiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal şi în baza acestei legi, prin aplicarea art.80^1 alin.(1) Cod Penal, i s-a aplicat pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an. În temeiul

alin. (3) art. 72 Cod penal, pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei sentinţe de către Victor Chirilciuc urmând a fi executată în penitenciar de tip semiînchis. Termenul executării pedepsei cu închisoare urmând a fi calculat din momentul pronunțării sentinței – 18.02.2026, luându-l imediat din sala de judecată. A fost aplicat măsura preventivă sub formă de arest preventiv în privința inculpatului Victor Chirilciuc, până la intrarea sentinței în vigoare. A fost încasat de la inculpatul Victor Chirilciuc în contul statului cheltuielile judiciare în sumă de 320 (trei sute douăzeci) lei. A fost încasat de la Victor Chirilciuc în beneficiul lui Vadim Tighineanu suma de 20 000 (douăzeci mii) lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 2 337 (două mii trei sute treizeci și șapte) lei cu titlu de prejudiciu material, cauzate prin infracțiune. A fost încasat de la Victor Chirilciuc în beneficiul lui Cristina Tighineanu suma de 20 000 (douăzeci mii) lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune.

Pentru a se pronunţa în sensul celor expuse, instanţa de fond a constatat că, Victor Chirilciuc, la data de 06.09.2025, în jurul orelor 23:20, aflându-se în curtea blocului de locuit amplasat pe str. Decebal 168 mun. Bălți, loc care conform art.134[7] din Codul penal al Republicii Moldova se atribuie la loc de utilizare publică, dându-și seama de caracterul social-periculos al acțiunilor sale, consecințele ce pot fi produse și dorind survenirea unor astfel de consecințe, intenționat, încălcând ordinea publică, care presupune respectarea normelor de drept și morală ce garantează securitatea publică și personală a cetățenilor și ce asigură o ambianță liniștită în societate, în mod conștient a săvârșit în public acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, care au fost încălcate într-un mod demonstrativ, în prezența mai multor persoane, generând un conflict cu Tighineanu Vadim ***** a.n., care se afla în acel loc și fără careva motive întemeiate, conflictul s-a transformat în bătaie, aplicându-i ultimului lovituri cu capul și cu mâinile peste față, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr.202510D0509 din 30.09.2025 lui Tighineanu Vadim ***** a.n., excoriație la unghiul extern al ochiului stâng, lateral gât stânga 1/3 inferioară, anterior umăr sting, multiple excoriații posterior ambele coate, lateral gamba stângă 1/3 superioară; o echimoză pe degetul 5 al piciorului stâng practic pe toată suprafața circa 6 excoriații pe degetele piciorului stâng. Leziunile traumatice s-au putut produce prin lovire cu corp contondent și se încadrează la vătămare neînsemnată a integrității corporale.

Prin acţiunile sale intenţionate, Victor Chirilciuc a comis infracţiunea prevăzută de art.287 alin.(1) Cod Penal adică *acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor.*

Sentința de condamnare a fost atacată cu recurs de către avocata Ina Cepoi în interesul inculpatului Chirilciuc Victor solicitând admiterea lui, casarea actului judecătoresc recurat, rejudecarea cauzei, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care a-

i stabili o pedeapsă mai blândă non-privativă de libertate, prin prisma prevederilor art.90 Cod penal, or, inculpatul şi-a recunoscut vina integral, s-a căit sincer de cele comise, considerând exagerat cuantumul prejudiciului moral dispus spre încasare din contul inculpatului.

Colegiul penal reține că, potrivit prevederilor art. 447 alin.(1) Cod de procedură penală, (1) Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces. (2) Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

În respectarea prevederilor sus menționate, Colegiul penal a comunicat părților despre dreptul de a depune o referință.

Referințe pe caz nu au parvenit.

Verificând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei şi prevederile legii, Colegiul penal ajunge la concluzia că, recursul urmează a fi respins ca nefondat, iar sentința atacată ca legală și întemeiată urmează a fi menținută fără modificări.

Conform art.437 alin.(l) pct.1^4) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Conform art.448 Codul de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Art. 449 alin. (1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală prevede că, (1) Judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: 1) *respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.*

Colegiul reține, că prezenta cauză a fost judecată în prima instanță în ordinea prevăzută de art.364^1 Cod de procedură penală, în baza probelor administrate de către organul de urmărire penală, care au fost cercetate în ședința instanței de fond, asupra cărora inculpatul Chirilciuc Victor nu a obiectat și nu a solicitat administrarea unor probe noi.

Prin prisma probatoriului administrat instanța a stabilit ca fiind dovedită pe deplin vinovăția inculpatului Chirilciuc Victor în comiterea infracțiunii de huliganism, stabilindu-i conform acestei legi pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Din conținutul cererii de recurs rezultă că, partea apărării în interesele inculpatului nu contestă încadrarea juridică a faptelor, cel din urmă recunoscând comiterea ei, ci doar și-a expus dezacordul cu pedeapsa penală, solicitând atenuarea ei prin prisma prevederilor art.90 Cod penal, precum și cu prejudiciul moral dispus spre încasare din contul inculpatului.

Dat fiind contestarea sentinței doar în latura pedepsei penale și civile, Colegiul se va expune numai în această parte, reținând caracterul ei motivat și argumentat, bazat pe aspectele de drept și împrejurările faptice a cauzei, prima instanță justificat a aplicat acestuia pedeapsa sub formă de închisoare, iar cuantumul acesteia pentru infracțiunea săvârșită, a fost stabilit cu respectarea principiilor individualizării pedepsei penale și a prevederilor art.80[1] alin.(1) Cod penal.

Colegiul penal reține că, potrivit prevederilor art.75 alin.(1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Totodată alin.(2) al articolului nominalizat stipulează, că în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci când gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată.

Respectiv, reținând prevederile menționate supra, coroborându-le cu circumstanțele cauzei, Colegiul penal consideră că, pedeapsa aplicată inculpatului, sub formă de închisoare, în cuantumul stabilit de către prima instanță, este în coraport cu gravitatea faptelor comise – infracțiune mai puțin gravă; personalitatea inculpatului – nu este la prima încălcare a legii penale, fiind anterior judecat și condamnat la pedeapsa închisorii inclusiv și prin prisma prevederilor art.90 Cod penal, atitudinea inculpatului față de faptele comise și procesul desfășurat – a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, fapt ce a găsit reflectare asupra termenului de examinare a cauzei, fiind lipsa circumstanțelor agravante stipulate art.77 Cod penal.

În același context, Colegiul penal notează, că rezultând din prevederile art.75 alin.(2) Cod penal, sancțiunea închisorii este o formă excepțională de pedeapsă, care se aplică doar în cazul în care gravitatea infracțiunii şi personalitatea inculpatului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoarea.

În acest sens, Colegiul reține, că în cauza inculpatului Chirilciuc Victor stabilirea categoriei excepționale de pedeapsă este condiționată de personalitatea acestuia, or, anterioarele condamnări a inculpatului atestă că aceasta este predispusă de a încălca legea. Condamnările anterioare nu l-au corectat și nu l-au reeducat pe inculpat, acesta a continuat comiterea faptelor infracționale.

Având în vedere, anterioarele condamnări, Colegiul penal constată inoportunitatea aplicării față de inculpatul Chirilciuc Victor, a unei pedepse mai blânde sau de altă categorie, după cum invocă recurentei, or, *inculpatul anterior a fost supus răspunderii penale, aplicându-i-se pedeapsa închisorii inclusiv și cu suspendarea condiționată a executării ei*, însă careva concluzii n-a tras, și prin săvârșirea din nou a unei infracțiuni, a sfidat cu desăvârșire nu numai normele morale, dar și legea penală.

În atare împrejurări, solicitările părții apărării referitor la aplicarea unei pedepse mai blânde, Colegiul le consideră neîntemeiate, or, o pedeapsă mai blândă la caz, nu va asigura atingerea scopului pedepsei penale și nu va restabili echitatea socială perturbată de inculpatul Chirilciuc Victor.

La fel, se menționează și faptul, că analizând condiţiile în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanţei de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

Colegiul notează, că potrivit art.61 alin.(2) Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnatului, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Deci, prin prisma celor stipulate de legislator în cuprinsul normei precitate, Colegiul consideră, că la caz, atingerea scopurilor menționate: de restabilire a echității, de corectare a inculpatului, de prevenire a comiterii altor infracțiuni, va fi posibilă doar prin aplicarea față de inculpatul Chirilciuc Victor a pedepsei sub formă de închisoare, cu executarea ei reală. Pedeapsa astfel cum a fost individualizată de către prima instanță răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art.61 Cod penal, cuantumul acesteia este dozat corespunzător, iar față de natura și gravitatea faptei comise, a circumstanțelor reale de săvârșire a acestora, pedeapsa aplicată inculpatului este aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii.

Colegiul reține că recunoașterea vinovăției prin acceptarea probatoriului administrat pe caz și manifestarea unei căințe sincere, au constituit temei pentru aplicarea dispozițiilor art.364^1 Cod de procedură penală în coroborare cu art.80^1 Cod penal, asigurând reducerea limitelor pedepsei penale, ceea ce face imposibilă invocarea acestor circumstanțe ca temei de aplicare a unei pedepse mai blânde.

Colegiul remarcă că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii.

Individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

La individualizarea pedepsei, conform criteriilor generale de individualizare a pedepsei, instanța de judecată trebuie să respecte toate cerințele prevăzute de legea penală ce asigură aplicarea față de inculpat a unei pedepse echitabile, legale și individualizate.

Concomitent, Colegiul consideră întemeiată soluția instanței de fond privind admiterea acțiunii civile înaintată de către părțile vătămate Tighineanu Vadim și Tighineanu Cristina, reținându-se în acest sens că, instanța de fond corect a pus în aplicare prevederile art. art.225 alin.(1); 397 pct.1); 385 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, soluționând la adoptarea sentinței și cerințele victimei de încasare a despăgubirilor de ordin morale, mai cu seamă că acestea au fost formulate până la depunerea cererii de examinarea cauzei în procedură simplificată, ceea ce implică inclusiv recunoașterea daunelor cauzate prin infracțiune, cuantumul încasat fiind proporțional faptei comise și având drept scop acordarea satisfacției morale victimei infracțiunii.

Aceasta pentru, că potrivit art.397 pct.1) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să cuprindă hotărârea cu privire la acțiunea civilă înaintată în ordinea art.221 Cod de procedură penală, iar în conformitate cu prevederile art.219 alin. (1) Cod de procedură penală, acţiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanţei de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia, la alin. (2) pct.4) și alin.(3) a normei visate menționându-se restituirea prejudiciului moral și a celui material.

Conform art.2036 alin.(1) Cod civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Prevederile art.2037 alin.(1) Cod civil, prevăd că, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate.

Prin noțiunea de prejudiciu moral se înţeleg suferinţele psihice sau fizice cauzate prin acţiuni sau omisiuni care atentează la valorile nepatrimoniale ce aparţin persoanei din momentul naşterii sau la bunurile dobândite prin lege (viaţa, sănătatea, demnitatea şi reputaţia profesională, inviolabilitatea vieţii personale, secretul de familie şi personal), prin fapte ce atentează la drepturile personale nepatrimoniale (dreptul de a folosi propriul nume, dreptul de autor etc).

Astfel, instanța de fond corect, reieșind din cele invocate în acțiunea civilă, a conchis în privința admiterii cererii date înaintate de părțile vătămate, corect dispunând încasarea de la inculpatul Chirilciuc Victor în beneficiul ambelor părților vătămate a prejudiciului moral în sumă de 20 000 lei pentru fiecare, a căror cuantum este unul echitabil, reieșind din gradul suferințelor suportate, fiind în concordanţă cu principiul răspunderii civile delictuale care impune reparaţia integrală, reală şi efectivă a daunelor materiale/morale.

Adițional, Colegiul penal consideră că mărimea despăgubirilor morale stabilite de instanța de fond sunt echitabile pentru recuperarea prejudiciului moral suferit de părțile vătămate.

În sensul dat, este de menționat că despăgubirile pentru daune morale se disting de cele pentru daunele materiale prin faptul că acestea nu se probează, ci se stabilesc de instanță printr-o evaluare judicioasă.

În opinia Colegiului, la stabilirea cuantumului material al despăgubirilor cu caracter moral, instanța a ținut cont de caracterul și gravitatea suferințelor psihice cauzate părților vătămate, raportate la gradul de vinovăție a inculpatului și comportamentul manifestat de el ca rezultat al faptei comise.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal conclude că în cadrul examinării cererii de recurs careva temeiuri de casare a sentinţei nu au fost stabilite, recursul, urmând a fi respins ca nefondat, cu menținerea în vigoare a sentinței contestate.

În conformitate cu art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul avocatei Ina Cepoi în interesul inculpatului Chirilciuc Victor declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din data de 18 februarie 2026, pe cauza penală, pronunțată pe cauza penală privindu-l pe **Chirilciuc Victor**, cu menținerea sentinței fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței: Judecător: Judecător:

Copia corespunde originalului.